

TONE MIZERIT

ROŽMANOVA OPOROKA

Počitnice so za nami. Z mesecem marcem se na južni polobli prične delovno leto. Pričele se bodo naše šole, društva se prebujajo iz poletnega spanja in že pripravljajo načrte za prihodnje mesece. Bližajo se občni zbori po domovih in organizacijah. Aktivno življenje se znova pričinja. In v tem življenju igra slovenski tisk posebno vlogo.

Naš list, ki je po kratkem januarskem premoru zvesto obiskoval naročnike vse te tedne, se tudi pripravlja na novo delovno leto. Vemo, da se moramo v marsičem prenoviti, da je mnogo stvari, ki jih je treba izboljšati, da bomo kos nalogi, ki smo si jo zastavili. A ob vsem potrebujemo, da nas bralci zvesto spremljajo, tako s pohvalo kot s kritiko, a tudi z gmotno podporo, rednim poravnanjem naročnine, darovanjem v tiskovni sklad.

Tisti, ki smo za list odgovorni, zadnje čase zaskrbljeno gledamo na njegov razvoj. Priznati moramo da število naročnikov počasi a nenehno pada. Starejši zvesti naročniki umirajo. Na njihova mesta sicer stopajo novi, mladi, a ne v enakem številu. Zadnje čase pa smo opazili tudi pojav, da nekateri list odpovedo. Navajajo različne vzroke, ne vedno prepričljive. In v marsikaterem primeru so to ljudje, ki nimajo gmotnih težav za plačevanje naročnine. Še več, lahko bi rekli, da je med najbolj rednimi plačevalci veliko število upokojencev, ki se kljub svojim denarnim težavam zavedajo važnosti tiska za ohranjanje naše skupnosti in v to žrtvujejo resnični dar uboge vdove.

Je naš tisk res tako pomemben? Pustimo danes ob robu razne strokovnjake in raziskovalce javnomnenjskih pojavov in se obrnimo ob štiridesletnici njegove smrti k našemu pastirju in preroku škofu dr. Gregoriju Rožmanu. 20. septembra 1959 je za Koledar zbornik Svobodne Slovenije poslal poslanico Slovencem, v kateri poudarja, da je srčika našega bistva krščanstvo in slovenstvo: „To dvoje nam ostane. Ako bi kdo tudi skušal zatajiti svoj rod in odpasti od krščanske vere, ne more izbrisati znamenja krsta iz svoje duše in ne predruščiti dejstva, da je rojen iz slovenskih korenin“, poudarja škof Rožman.

Ko poziva, naj ostanemo združeni, kako naj bodo skupnosti povezane v sebi in med sabo, pa zapiše takole:

„Na nek način naj bi se povezale skupine med seboj. Morda bo mogoče vse slovensko izseljenstvo povezati vsaj v vez, ako bi jo hoteli porabiti, in to je slovenski izseljenški tisk. Vse dežele, kjer je več naših izseljencev, imajo vsaj en list: Evropa ga ima. Združene države, Kanada, Argentina za vso južno Ameriko in Avstralija. Ti listi so možna vez, ki more s celoto naših izseljencev povezati tudi poedince in male skupine in posamezne dru-

žine, zgubljene v tuji okolici. Vsi si morejo naročiti kak slovenski list, ki je kakor dober prijatelj, ki prihaja teden za tednom ali mesec za mesecem na zaželen obisk. Pomen slovenskega branja v tujini je tako velik, da ga ni mogoče pretiravati.“

„Zdi se, da velik del izseljencev tega pomena ne ume ali ne upošteva. Zakaj ne? Ali se jim zdi škoda za denar ali pa ga v resnici nimajo? Če se kakšen denar obrestuje, se gotovo tisti, ki ga damo za list ali dobro knjigo. Duhovne obresti prinaša: duhovni užitek daje ob domači besedi, vezi spleta z rojaki po drugih krajih, osamele in zapuščene poživlja. - Vedno bolj spoznavam, kako važno, koristno in potrebno je, da smo vsi izseljenci vsaj s tiskano besedo povezani. In menim, da je zadeva toliko vredna, da jo v novoletnem pismu sporočim in priporočim slovenskim izseljencem, katerim obenem želim vse dobro od Gospoda in jim pošiljam nadpastirski blagoslov.“

Sledimo vsi besedam škofa Rožmana, katerega se bomo letos še posebej spominjali. Za nas, ki list teden za tednom pripravljamo, za naročnike, ki ga gmotno vzdržujejo, za podjetnike in ustanove, ki v njem oglašajo, naj bo to pismo pastirjeva oporoka. V uredništvu se zavezujemo v bolj popolno, vestno in pestro obveščanje; podjetnike prosimo, da nam z oglasi in drugo podporo omogočajo redno izhajanje; naročnikom se priporočamo za redno plačevanje svojih obveznosti, branje in nasvet. Vsi skupaj bomo z združenimi močmi omogočili, da ideja našega pastirja o združeni izseljenški skupnosti štirideset let po njegovi smrti zablesti z novo močjo v novi luči.

Incident v Piranskem zalivu

Slovenski ribiči so prejšnji teden napovedali, da bodo lovili ribe v celotnem Piranskem zalivu kot vedno. Hrvaško zunanje ministrstvo je komentiralo na te napovedi: „Nesprejemljivo je, da slovenske oblasti, lokalne ali pa državne, Piranski zaliv obravnavajo, kot da bi bil ves njihov.“

Res so hrvaški policisti v soboto, 27. februarja, v Piranskem zalivu slovenskim ribičem ukazali, da prenehajo z ulovom, jim vzeli prostost in zahtevali, da jim zaradi prekrška sledijo na policijsko postajo v Umagu.

Državni podsekretar v slovenskem ministrstvu za zunanje zadeve Peter Toš, vodja sektorja za sosednje države, je 1. marca na zunanje ministrstvo povabil hrvaškega veleposlanika v Sloveniji Ivica Mastruka in mu po krajšem pogovoru izročil protestno

POSVET Z ŽUPANI O MEJI

Predstavniki slovenskega dela hrvaško-slovenske diplomatske komisije za določitev poteka meje na čelu s predsednikom njenega slovenskega dela Petrom Tošem so 25. februarja na posvetu z župani slovenskih občin, ki ležijo ob meji s Hrvaško, predstavili tudi potek dela mešane komisije za določitev meje med državama.

Minister Frlec je dejal, da se pri oblikovanju možnega poteka državne meje skušajo držati načela, da mora biti potek smisel in življenjski ter omogočati normalno življenje ljudem ob njej, da pa meja ponekod „ni najbolj smiselno postavljena“.

Član mešane diplomatske komisije Fatur se je pohvalno izrazil o sodelovanju s hrvaškimi člani komisije in se jim tudi zahvalil. Pojasnil je, da je podlaga za določanje predloga poteka državne meje katastrska mapa, ki pa vsebuje „celo vrsto nesmislov“ (na dvokilometrskem odseku cesta kar sedemkrat prečka državno mejo; meja gre skozi gostilno ipd.).

Zato je komisija poleg katastrskega kriterija upoštevala še več drugih - od naravnih danosti, poteka cest ipd. do potreb in želja ljudi ob meji, tako da se je z njihovimi predstavniki tudi mnogokrat sestala. Komisija je skupaj ugotovila, kje naj bi mejo korigirali. Kjer bo potrebna zamenjava zemljišč, mora biti razmerje ena proti ena - obseg države se ne sme niti zmanjšati niti povečati, je pojasnil Fatur. Tako on kot predsednik slovenskega dela komisije Toš sta se strinjala, da je komisija našla sprejemljive rešitve, čeprav nekatere morda težje.

Župani iz prekmurskih občin so izrazili veliko zaskrbljenost zaradi stanja nasipov ob Muri, ki jih zaradi onemogočanja hrva-

ške strani ne morejo vzdrževati. Spomladi, ko se bo v Avstriji topil sneg, ki je letos še posebej obilno zapadel, zato grozijo poplave. Predstavnike vlade so župani prosili za zagotovilo, da bodo nasip lahko popravili. Toš je povedal, da je hrvaška vlada prav včeraj zunanjemu ministrstvu dala zagotovilo, da bodo pristojni organi v najkrajšem času dali ustrezna soglasja.

Prekmurci želijo, da bi meja s Hrvaško potekala po Muri, da bi na slovenski strani ostali človeški resursi, ceste in naselja ter da bi bil varovalni nasip na slovenski strani. Toš je odgovoril, da si je komisija prizadevala, da bi današnje katastrsko mejo čimbolj oddaljili od naselij, da bi slovenska stran dobila možnost vzdrževanja nasipov, ki jih je gradila in da bi mejo čimbolj potegnili po sedanji strugi Mure. Opozoril pa je, da je po katastrskih mapah v Sloveniji 800 hektarov hrvaških katastrskih zemljišč, na Hrvaškem pa le 260 hektarov slovenskih in da je rešitve potrebno iskati v celotni dolžini meje.

V zvezi s spornimi zaselki ob Dragonji je Fatur ponovil, da je meja vedno potekala 50 metrov ali več južno od Dragonje. Če bi kdaj prišlo do kakšnih sprememb, bi te morale potekati po točno določenih postopkih, ki pa jih ni bilo, je dodal.

Kar pa zadeva Piranski zaliv, je Toš menil, da bi bil pravi pristop skozi začasen režim s kontinuiteto stanja, kot je bilo v nekdanji skupni državi, dokončno rešitev pa naj bi prepustili „naši skupni evropski prihodnosti“. Fatur je poudaril, da je Piranski zaliv vedno bil integralni del Slovenije, dostop do odprtega morja pa njena neodtujljiva pravica.

Proti večinskemu volilnemu sistemu

Državni zbor (DZ) je razpravljal o predlogu parlamentarnih vladnih strank LDS, ZLSD, DeSUS in SNS za poskus spodbijanja odločbe ustavnega sodišča za uzakonitev dvokrožnega večinskega volilnega sistema. Poslanci socialdemokratske stranke (SDS), so ponavljali argumente o upravičenosti uzakonitve večinskega sistema. Janez Janša (SDS) je ugotovil, da liberalna demokracija (LDS) večinskemu sistemu nasprotuje predvsem zaradi preglednosti, ki jo ta sistem uvaža. Bojijo se, da ne bi mogli vladati s politično korupcijo, je poudaril ter za sedanji volilni sistem dejal, da je „korumpiran in degeneriran“.

Izvršilni odbor Slovenskih krščanskih demokratov (SKD) je razpravljal o politič-

nih razmerah v Sloveniji. Ker se politična kriza v Sloveniji lahko zaostrí zaradi nespoštovanja odločitev ustavnega sodišča v zvezi s spremembami volilnega sistema, so krščanski demokrati sklenili predlagati skupen sestanek predsednikov parlamentarnih strank o pobudi proti odločitvi ustavnega sodišča.

Če se bo polarizacija v parlamentu v zvezi z omenjenim predlogom nadaljevala, Peterle napoveduje ustavno krizo. Če pa bodo poslanci in državni zbor spoštovali odločitve ustavnega sodišča, pa Peterle „vidi podlago za to, da v težki situaciji stranke najdejo prave rešitve in da pride do predčasnih volitev“.

Končno je skupina več kot 40 poslancev LDS, ZLSD, DeSUS, SNS po nedavno prekinjeni oziroma neuspeli parlamentarni razpravi generalnemu državnemu tožilcu sama poslala predlog za vložitev, na podlagi katere naj bi se sodišče zaradi domnevnih procesnih napak odločilo za morebitno ponovno odločanje o lanskoletni odločbi, po kateri bi moral državni zbor (DZ) v obstoječo volilno zakonodajo uvesti dvokrožni večinski volilni sistem.

STRAN 3:

Slovenska kolesarska tura

Zgodilo se je v Sloveniji...

V TRSTU NASPROTUJEJO

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti (Ssk) odločno nasprotuje novemu poskusu deželne uprave, da bi odpravila „gorske skupnosti“, in težnji, da bi z reformo krajevnih uprav prisilili manjše, torej tudi pretežno slovenske občine, da se „utopijo“ v širših območjih, so v zvezi z zakonskim osnutkom o upravni preureditvi dežele Furlanije Julijske krajine sporočili iz Ssk. Po njihovem mnenju je takšna vsebina zakonskega osnutka nevarna in v škodo slovenskemu prebivalstvu. V nasprotju pa naj bi bila tudi z mednarodnimi obveznostmi Italije, saj 7. člen posebnega statuta, priložnega Londonskemu memorandumu, izrecno prepoveduje „spremembe meja osnovnih upravnih enot z namenom, da bi ogrozili narodnostno sestavo omenjenih enot“.

KUČAN ZANIKA

Na uradu predsednika republike Milana Kučana so zanikali trditve predsednika Socialdemokratske stranke Slovenije Janeza Janše na novinarski konferenci stranke, da ima „informacije o tem, da naj bi imel predsednik države v zadnjih dneh nekaj pogovorov s potencialnimi kandidati, ki bi znotraj obstoječega razmerja sil zamenjali premiera Drnovška“. Kot je STA izvedela na uradu predsednika Kučana, „se predsednik Slovenije s tem ne ukvarja“.

ŠE O AFERI HOLMEC

Afera Holmec ni problem slovenskega novinarstva, temveč vrha slovenske policije oziroma notranjega ministrstva. Tako je izvenela okrogla miza o dilemah in mejah preiskovalnega novinarstva na primeru te afere, ki jo je pripravil Sindikat novinarjev Slovenije. Afero je sprožil novinar Slovenskih novic Bojan Budja s pisanjem, da naj bi med osamosvojitveno vojno na Holmecu slovenski policisti streljali na vojake JLA, ki so se predajali, ter dva ubili. Zaradi razžalitve nameravajo koroški policisti vložiti civilno tožbo proti Slovenskim novicam in Budji, iztoženi denar pa nameniti svojcem padlih na Holmecu. Predstavnik koroških policistov sta Budji na okrogli mizi očitala, da podatkov ni dovolj preveril, predvsem ne pri njih, in da do afere ne bi prišlo, če bi to storil, saj bi mu dokazali, da kaznivih dejanj ni bilo. O tem, kako profesionalno in v skladu z novinarskim kodeksom je Budja ravnal, bo odločalo častno razsodišče Društva slovenskih novinarjev.

PONUDBA ZA SODELOVANJE

Na slovenski diplomatski misiji pri zvezi NATO so povedali, da je Slovenija ponudila sodelovanje v mednarodnih enotah Kfor, ki naj bi na Kosovu skrbele za uredničevanje predvidenega mirovnega sporazuma med kosovski Albanci in Srbi. Slovenska vlada je o tem že obvestila odbor DZ za mednarodne odnose. Kot so povedali na zaveznitvu, je NATO vabilo naslovil na vse partnerske države, nanj pa so se doslej poleg Slovenije odzvale še Finska, Švedska, Latvija, Litva, Estonija, Avstrija, Slovaška, Romunija in Bolgarija. Izvedelo se je, da Slovenija najverjetneje ne bo ponudila sodelovanja v bojnih enotah, temveč v podpornih silah, kot so enote za zvezo, meteorološke ter medicinske enote.

PROTEST

Pred parlamentom je približno 3000 protestnikov, slovenskih delavcev, članov devetih sindikatov oz. treh central, poslanke in poslance opozorilo, da ne soglašajo s predlogom zakona o pokojninski reformi. Sindikati zahtevajo, da se predlog zakona vrne v obravnavo v ekonomsko

ko socialni svet, parlament pa naj bi ga obravnaval šele potem, ko bo usklajen s socialnimi partnerji. Oba sta tudi poudarila, da bodo sindikati v primeru, da se oblasti ne bodo odzvale, nadaljevali s protesti in pritiski še stopnjevali.

ŠE EN PROTEST

Društvo izgnancev Slovenije 1941-1945 nasprotuje in protestira zoper napovedane spremembe zakona o žrtvah vojnega nasilja, s katerimi se želi poseči v nekatere že uveljavljene pravice, nezadovoljni pa so tudi nad počasnostjo sprejemanja zakona o poplačilu vojne odškodnine, ki po dobrih treh letih in pol še vedno ni prišel v drugo parlamentarno branje. Predstavniki DIS sicer upajo, da bo omenjeni predlog zakona uvrščen na marčno sejo DZ, zato vlado in premiera Janeza Drnovška pozivajo, naj se vendarle opredelijo do vprašanj poplačila vojne škode in zakon pošljejo v parlament. V skrajnem primeru bo društvo, ki v okviru svojih 82 krajevnih organizacij šteje 20.000 članov, letos spomladi organiziralo vseslovenski protestni shod.

UMRL REŽIMSKI ČASNIKAR

V 70. letu starosti je umrl Tit Vidmar, dolgoletni režimski urednik časopisa Delo, novinar, kulturni urednik, ustanovitelj priloge Književni listi, dopisnik Dela v Rimu in Moskvi ter do upokojitve leta 1989 pomočnik glavnega urednika Dela. Bil je tudi avtor publicističnih prispevkov, pesmi, epigramov in vinjet ter ustanovitelj pesniške zbirke Lirika.

MEDNARODNI SEMINAR

V Ljubljani in na Brdu pri Kranju je v soorganizaciji Mladih krščanskih demokratov (MKD) in Mladih evropskih demokratov (DEMYC) februarja potekal mednarodni seminar s temo Človekove pravice - pravice in dolžnosti mladih. Resolucija v sodobno razpravo o človekovih pravicah vnaša seznam povsem konkretnih dolžnosti. Seminarja se je udeležilo 45 predstavnikov desnosredinskih podmladkov, med njimi tudi nekaj članov nacionalnih parlamentov ter približno 20 mladih iz Slovenije.

IZGRADNJA PROMETNIC

Drnovšek in predsednik madžarske vlade Viktor Orban, ki se je mudil na enodnevnem uradnem obisku v Sloveniji, sta se pogovarjala o programih za izgradnjo prometnic v okviru koridorja št. 5, ki je v Sloveniji prednostnega značaja. V pogovorih o manjšinah sta ugotovila, da obstaja visoka raven zaščite manjšin.

PREISKAVA O PONAREJEVALCIH

Kriminalisti Urada kriminalistične službe Uprave za notranje zadeve Ljubljana so predstavili uspešno zaključeno preiskavo o ponarejevalcih in njihovi preprodaji različnih osebnih dokumentov. Med hišno preiskavo pri osumljenem 35-letnem slovenskem državljanu albanske narodnosti v Ljubljani so v začetku februarja zasegli 1780 različnih osebnih dokumentov in obrazcev. Osumljeni pa naj bi bil v Sloveniji pravno-močno že obsojen zaradi trgovine z mamili.

Slovensko-hrvaški odnosi

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

S prvim marcem se je v Argentini pričelo novo politično obdobje. Po spreminjenju ustavi se ta dan prične redno zasedanje kongresa. Po poletnem premoru se s polno paro razvije politično in ustavno življenje.

OBDOBJE ZORENJA

Carlos Saul Menem je kot predsednik odprl ta zasedanja in imel nagovor, kakor ga tudi predvideva ustava. To je storil že desetič. Če temu prištejemo še šest Alfonsinovih nagovorov, bomo dobili šestnajst let nove argentinske demokracije, ki je trdna kljub številnim težavam in zaprekam.

Res v tem obdobju ni bilo vse prav. Zmot je bilo nešteto, napak obilo pa tudi izkoriščanje in zlorabljanje. A eno je jasno: ne moremo zahtevati popolnosti od mlade demokracije, ki še išče prave poti, katere mnogokrat ne najdejo niti v ustaljenih evropskih državah s stoletnimi izkušnjami.

Kadar ocenjujemo in opisujemo argentinsko življenje, nikakor ne smemo pozabiti raznolikosti, ki je bistvena za to državo. Težko je sploh govoriti o narodu. Če kateremu predelu sveta lahko prav Argentini zadamo naziv topilnika ras. Le pogledmo sedanjo vlado: če sodimo po izviru in korenini, vidimo da je Arabec predsednik, Jud notranji minister, Italijan zunanji minister, Španec gospodarski minister. Če bi se spustili na nivo državnih tajnikov in podtajnikov, višjih funkcionarjev pa tudi vojaških ustanov in cerkvene hierarhije, je težko najti narod iz stare Evrope pa celo Azije in ostale Amerike, ki ne bi bil zastopan na ta ali drug način.

Ob vsem pa moramo ohraniti zaupanje, saj je Bog to deželo posebej obdaril z naravnimi bogastvi pa tudi z iznajdljivostjo. Le malo več odgovornosti in delavnosti je treba, pa bomo rešili marsikateri problem, ki nam danes jemlje upanje.

DESET LET

To je doba, ki jo je predsednik povzel v svojem nagovoru Kongresu. Tu pa zapustimo splošen pogled in znova zabrodimo kruto vsakdanjost. Nekateri so ta povzetek razlagali kot „poslovilni govor“, s katerim naj bi Menem nakazal, da se poslavlja od predsedništva. Enako so tudi razumeli predsednikovo omembo, da bi bila potrebna nova ustavna sprememba, da se zagotovi vse revolucionarne spremembe, ki jih je uvedla vlada v teku desetih let. S tem naj bi izrazil, da je edina možna pot za tretjo predsedniško dobo ustavna reforma. In ker je ta v danih okoliščinah nemogoča, je obenem tudi konec predsednikovih naporov za novo kandidaturu.

A temu ni tako. Vsa ostala dejstva govori o zadnji veliki ofenzivi menemizma za dosego predsednikove habilitacije. Naj predsednik trdi eno ali drugo, dejstva so sledeča: uspelo mu je prestaviti notranje volitve za predsedniškega kandidata v stranki za nedoločen čas; uspelo mu je zavreti notranje volitve v stranki v provinci Buenos Aires, s čimer je zadal guvernerju Duhaldeju hud udarec; v Cordobi je guverner De la Sota formalno predstavil na sodnijski zahtevo, da se Menema habilitira za novo predsedniško kandidaturu.

Sodnijsko stanje je medtem sledeče: nekaj postopkov je že na Vrhovnem sodišču, ki pa jih bo zavrnilo iz formalnih razlogov: posamezniki ali privatniki niso pristojni za take zahteve. Drugačen pa je primer Cordobe, kjer je postopek začel vladajoči guverner v imenu formalno konstituirane stranke. Isto se bo dogodilo, če v Catamarci čez dobra dva tedna zmaga peronizem. Te zahteve bodo kaj hitro na vrhovnem sodišču. vendar v stranki ne

bodo tega čakali. Komaj se bo pozitivno izrekel sodnik v Cordobi (domnevajo, da bo odgovor pozitiven), bodo oklicali predsednika za kandidata.

Vendar Menem temu ne zaupa. Zato zavlačuje notranje volitve in je prosil tudi Reutemanna, naj počaka z odgovorom na ponujeno kandidaturu. Če bi predsednik le dosegel habilitacijo, potem bodo notranje volitve Menem proti Duhaldeju; če do habilitacije le ne pride, naj bi bil Menemov kandidat Reutemann.

Seveda, vsi ti načrti se sučejo po ostrini noža. Sedaj, ko se je Duhalde povezal z Ortegom in je predsednik v tej šahovski partiji izgubil enega izmed tekačev, se lahko zgodi, da se mu izneveri tudi drugi. Vprašanje je, če je Reutemann pripravljen čakati v nedogled, medtem ko izgublja dragoceni čas, ki ga je mislil posvetiti guvernerski kandidaturi. Sicer je te dni prejel nepričakovano zaslombo. Kordobski kardinal Primatesta je kot mimogrede omenil, da je od vseh še najboljši kandidat Reutemann. Od vseh peronistov?, se je glasilo vprašanje. Od vseh kandidatov, je izzvenel odgovor.

TAKTIKA IN STRATEGIJA

Politični opazovalci so že nekaj časa ločeni v dva tabora. Eni trdijo, da Menem pravzaprav ne išče resno tretje kandidature in da je vse le taktika, da obdrži v rokah oblast nad stranko in državo; drugi pa menijo, da je napor resničen in če se mu izjalovi, bo rajše videl, da zmaga Povezava kot pa peronizem. Znan je izraz, da je Menemu ljubši De la Rúa na predsedniškem sedelu kot pa Duhalde.

Guverner je s svoje strani tudi jasno pokazal, da je njegov glavni cilj preprečiti, da bi Menem ostal na predsedniškem prestolu še tretjo dobo. Če bo Menem kandidat peronizma, tedaj bo on sam kandidiral „izven stranke“. Ta grožnja še pridobiva na sili, odkar se je povezal z Ortegom. Tudi javnomnenjske analize kažejo, da je ta korak pri volicijah odjeknil pozitivno in da se je število glasov za tako varianto povečalo.

Istočasno pa Menem izgublja zaslombo v lastnih vrstah. Nekaj guvernerjev je že izrazilo zaslombo dvočku Duhalde-Ortega, nekateri drugi pa sicer podpirajo predsednika, a ne brezpogojno. Reutemann sam je dejal, da je edina možnost za ponovno Menemovo kandidaturu ta, da spremeni ustavo; kar pomeni, da danes ni nobene možnosti. Odklonil pa je tudi ponudbo, da bi bil Menemov podpredsedniški kandidat. „Jaz ne bom drugi nikogar,“ je dejal, z obrazom obrnjenim v provinco Santa Fe, kjer mu vse analize napovedujejo ponovno guvernerstvo.

VPRAŠANJE ČASA

Guverner Duhalde pa je s svoje strani pričel razmišljati o najboljši taktiki. Čeprav bi rad čim prej opravil z nasprotnikom, sedaj meni, da se pravzaprav tako ne mudi. Dejansko čas igra proti Menemu. Vsako zavlačevanje postaja sedaj nevarno za stranko, še bolj pa za njegove osebne ambicije. Sodnijski postopek v Cordobi mora teči brezhibno, da pravočasno pride na Vrhovno sodišče.

Ta teden bo v mnogih ozirih odločilen. Za četrtek napovedujejo novo srečanje guvernerjev s predsednikom. Udeležil naj bi se ga tudi Duhalde, ki je z Menemom sklenil neke vrste premirje. Tam se bo določil bodoč razvoj zasedanj vodstva, pa tudi datumi, po katerih se bo morala stranka sukati glede na volitve in na notranje delovanje. Tako bo čez teden slika precej bolj jasna. Vse je v zadnjem primeru le vprašanje časa.

Slovinci v Argentini

Slovenska kolesarska tura v Los Penitentes v Mendozi

Slovenska planinska koč v Los Penitentes je vabljiva točka za mendoške Slovence. Pozimi se hodimo smučat, poleti organiziramo razna taborjenja ali pa se od časa do časa spremenimo v cilj zahtevne kolesarske ture. Letošnja je bila četrta in je tokrat štela štiri člane.

Taka vožnja zahteva minimalno telesno pripravo, dobra kolesa in veliko vsoto dobre volje. V nedeljo, 14. februarja ob pol osmih zjutraj smo se odpravili proti hribom. Vedeli smo, da bo vožnja dolga in naporna, zato smo kolesarili počasi. Najprej smo prišli do Potrerillos, to je 68 km iz Mendoze. Naleteli smo na krasen dan brez običajnega vetra na tej poti, zato smo dosegli ta prvi cilj z relativno lahkoto.

Druga točka proti severozahodu je bila Uspallata, 117 km od pričetka in 1.600 m nad morsko višino. Ta nova etapa je bila bolj zahtevna, ker so nam nasprotni veter, hudi klanci ter močna vročina zavirali hitrost. Do tega kraja smo dospeli ob treh popoldne tako izmučeni, da smo mislili, da bo z nami konec. Pokosili smo nekaj sendvičev, ki smo jih nosili s seboj in legli na mrzel cementni pločnik na petrolejski črpalci v sredini te gorske vasi. Tako smo skušali nekoliko odpočiti svoje mišice, da bi lahko vsaj za nekaj kilometrov nadaljevali zaznamovano pot, saj bi nas bilo res sram, če bi zdaj vrgli puško v koruzo.

Ob pol petih smo se spravili spet na kolesa in se odpravili na pot proti zahodu. Proti malodušnemu pričakovanju so naša telesa pozitivno reagirala na kratek počitek in smo veselo dospeli do prve vasi Polvaredas, oddaljene 47 km od Uspallate. Da smo dosegli ta tretji cilj, smo disciplinirano uporabljali svoje moči. Mogoče je tudi vplivalo, da nas je na tej etapi spremljal avto, na katerega smo naložili svoj tovor in imeli na razpolago sredstvo, na katerega bi se lahko v potrebi zatekli. To je brez dvoma tudi psihološko dobro vplivalo.

Ko smo sprevideali, da smo zmogni še zadnji trud za dosego zaželenega cilja - Los Penitentes, smo se zmenili, da se lotimo tega, naj stane, kar hoče. Dvanajst kilome-

trov naprej leži vas Punta de Vacas. Ko smo prišli do tega carinskega centra, je bilo še vedno nekaj rezerve goriva v naših dušah. Tam smo spili čimveč tekočine in ob devednih, ko je bila že temna noč brez lunine svetlobe, smo se lotili zadnjega težkega kosa kolesarske ture, nič več kot sedem kilometrov s hudim nasprotnim vetrom ter en sam grozen klanec. Polovico te zadnje etape nam je iz ozadja obseval avto, ki nas je spremljal. Teh borih sedem kilometrov smo obdelali v eni uri in dospeli do planinske kočice točno ob desetih zvečer. Prevozili smo v 14,5 urah 184 km in se vzpeli okoli dva tisoč metrov nad mendoško mesto. Tako smo bili veseli tega dosežka, da smo si v zavetju planinske kočice kar sami ploskali, posebno, ker je bila to prva slovenska kolesarska odprava, ki je dosegla Los Penitentes v enem dnevu in s tem uresničili prvotni program, zamišljen v dolini. Takoj po večerji smo se spravili k počitku, naši spremljevalci so se pa vrnili domov v Mendozo, ker jih je naslednji dan čakalo delo.

V ponedeljek smo vstali ob pol desetih zjutraj in se začeli pripravljati na vrnitev. Popravili smo nakatere malenkosti na kolesih kmalu pokosili in se spet vlegli. Na programu je bil sestanek ob štirih popoldne, pa smo se zmenili, da jo popijamo v dolino eno uro prej. V začetku je šlo vse z lahkoto, saj je po klancu navzdol tudi veter pihal v naše hrbte. Na polovici poti do Uspallate pa se je veter obrnil in nam otežkočal pot, a smo vseeno kar hitro in srečno prišli v Uspallato okoli šestih popoldne. Prespali smo v majhnem a zelo čistem hotelu.

Naslednji dan, v torek 16. februarja, smo vstali ob pol sedmih, zajtrkovali in se odpravili v dolino, najprej do Potrerillos, potem pa do Godoy Cruza v svoje domove, kjer smo prestopili prag točno ob enih in tako srečno končali to našo majhno odisejo, s katero smo preživeli kopico lepih ur v objemu prekrasne mendoške gorske narave. Bogu se moramo pa zahvaliti, da nas je skozi malo več kot 360 km obvaroval vsakih neizkušenosti.

mb

Angeli iz Carapachaya v Rožmanovem domu

Za stanovalce Rožmanovega doma je bilo v soboto, 12. decembra lani spet prijetno presenečenje. Že okoli pete ure popoldan so se pripeljali iz daljnega Carapachaya otroci iz Jurčičeve šole, učiteljice, starši in še nekaj dobrih znancev. Kot vsako soboto je tudi tedaj daroval sv. mašo dušni pastir Toni Bidovec. Seveda so ji tudi obiskovalci prisostvovali, pri njej peli, dva učenca pa sta ministrirala. Čim se je končalo mašno opravilo, že so urne in spretno mlade učiteljice hitro nanosile in razmestile klopi in stole v vrtnih prostorih pod lipo za gledalce, prebivalce Rožmanovega doma.

Nastopili so učenci raznih letnikov šole s petjem božičnih pesmi in deklamacijami. Zatem so nudili navzočim gledalcem božični prizor pred jaslicami ob petju angelcev in pastirjev. Vse oči so bile uprte na ljubkega Jezuščka in na mlada Jožefa in Marijo. Pred zaključkom prizora pa so se angelci razvrstili in posamično s pomočjo angelčkov brez perutnic poiskali vsakega domo-

valca, mu voščili in izročili majhno darilce. Po obdarovanju so se vsi navzoči pomaknili v jedilnico. Stanovalci in nastopajoči otroci so bili brž postreženi s prinesenim že pripravljenim pecivom in čajem ob skrbni in ljubeznivi prizadevnosti učiteljic in staršev. Po okrepčanju so vsi navzoči zapeli še 82-letni domovalki Zorki Šerjak za njen rojstni dan: Kol'kor kapljic, tol'ko let... Prehitro je vse minilo in treba se je bilo posloviti.

Za stanovalce Doma je bil to poseben dogodek. Ob prijetno preživetih uricah z angelci iz Carapachaya so kar pozabili na težo svojih let, na starostne nevšečnosti in se čutili kar nekako pomlajene. Dvignila se jim je zavest, da le niso prezrti, kar se v dobi „napredka“ in brezdušne robotizacije s starostniki tako rado dogaja. Slovenska skupnost v Carapachayu je s tem plemenitim človekoljubnim dejanjem dokazala, da socialni čut vzajemnosti v njej ni zamrl, ampak še živi. Hvala vam!

Odbor Rožmanovega doma

O študiju v Sloveniji

Veleposlaništvo Republike Slovenije nam je poslalo v objavo informacije z Ministrstva za šolstvo in šport glede študija v Sloveniji. V glavnem so to sledeče:

- 1. Študij leta 1999:** Krajše izpopolnjevanje od 3-12 mesecev s prednostjo na področjih slovenskega jezika, etnologije, geografije, muzikologije, umetnostne zgodovine in zgodovine za diplomante višjih oz. visokih šol.
- 2. Celoletna šola slovenskega jezika** na filozofski fakulteti v Ljubljani (od 1.10.1999 do 31. 5. 2000) - začetni, nadaljevalni ali izpopolnjevalni tečaj: učenje slovenščine, spoznavanje slovenske kulture in slovenskega strokovnega izrazja.
- 3. dodiplomski študij** (prijava do 3. marca 1999!?) v 1. letnik rednega dodiplomskega študija na kateremkoli visokošolskem zavodu v Sloveniji.
- 4. Pridobitev štipendije:** Potomci izseljencev lahko zaprosijo za štipendijo za vse zgoraj opisane vrste študija.
- 5. Bivanje v študentskem domu:** Poleg štipendije lahko čimprej zaprosijo za to možnost.

Vse to velja - kot piše v Informacijah - za potomce slovenskih izseljencev brez slovenskega državljanstva. Verjetno velja isto za druge, ki slovensko državljanstvo imajo. Pozanimajte se čimprej, da ne zamudite roka vpisa.

Za podrobne podatke, pogoje, zahteve in način vpisa se lahko zanimate pri svojih okrajnih Domovih ali na veleposlaništvu republike Slovenije:

Suipacha 1380, p.3 (1011) Buenos Aires
tel. (0054-11) 4393-2039/2067/5137 - fax 4326-0829

VERONIKA VIVOD

ZATO PA LE HITIMO NA GORE, kjer radost in veselje nam krepi srce!

FILO NORTE

Dinko in Bogdan Bertonec sta nam prinesla dobro in toplo vreme, ko sta že zgodaj zjutraj prišla v koč Cerro Lopez, da bi nas skupaj z Borisem vodila na Filo Norte. Iz koč smo opazovali pot, ki je od daleč zgedala kratka in lahka. Tričetrt ure hoje in bili smo pred visokim skalovjem. Nismo se zavedali, da se bomo tega dneva spominjali vse življenje. Skale so nas vabile. G. Boris in G. Dinko sta nas postavila pred dejstvo: „Danes boste dokazali vse to, kar ste se dosedaj naučili!“

Naredili smo štiri skupine: prvo je vodil Bogdan, drugo Dinko, tretjo Miško in četrto Boris. Opasani z vrvjo smo začeli plezati. Zadnji smo čakali in zmrzovali v senci, kamor sonce opoldne nikoli ne posije. Medtem ko so drugi plezali, smo jih mi opazovali, pot je zgedala - čeprav zahtevna - kar radodarna, saj so plezalci hitro vedeli, kam postaviti noge in roke in se tako vzpenjali.

Polagoma pa je ponehaval pogovor med plezalci in se pravzaprav spremenil v nasvete. Zavij na desno, potem stopi na levo, še višje... ali jo vidiš? Tiste špranje se primi! Tam imaš lep „rogelček“, in slavna Dinkova izjava: „Če greš malo na desno, bo prav, če greš na levo, pa padeš v prepad!“

Občudovali smo, kako so vsi kot pajki plezali po skoraj gladki steni Lopeza. Ko je prvi - vodič - plezal, ga je varoval drugi tako, da mu je polagoma, ko se je vzpenjal, podajal vrv. Če bi mu slučajno spodrselo ali bi padel, bi ga drugi z vrvjo ujeli. Drugi pa je bil tudi privezan na klin in tako je bila sigurnost velika. Ko je prvi prišel do postaje, kjer se je navezal na klin, je drugi varoval tretjega, ki se je vzpenjal. Šele ko je tretji prišel do drugega, se je lahko drugi vzpel do prvega. Tako smo se vsi varovali čisto do vrha. To sodelovanje v skupini pa deluje le, če si vsi plezalci zavedajo, da so ekipa, da je medsebojno varovanje nujno in da tvoje življenje odvisi od pomoči ostalih

(3)

in njih življenje od tvoje pomoči.

Kar smeji se mi, ko pomislim, da človek kar hitro pozabi na vso to filozofijo, ko ima pred seboj steno, pod sabo steno, le klin, vponko in vrv okoli pasu. Sam si, čisto sam sredi stene. Sam s seboj... in to ni majhno doživetje... še enkrat kličeš vse svetnike in angele na pomoč. Moliš s tako vero kot še nikoli. In tvoje življenje se ti kot film zavrti v glavi. Kar naenkrat pa se zaveš, da nisi tako sam, da imaš prijatelja ki te varuje, in onega, katerega moraš ti varovati. Groza in strah, sodelovanje in borba do cilja, norost in veselje ter občutek, da se meriš z naravo, vse skupaj te objame in takrat se zaveš, kako sijajno mora biti na vrhu...

Biti na vrhu pomeni biti v nebesih, kjer kondor s razprtimi peruti gospoduje pokrajini. Kronani z uspehom smo začutili srečo. Zdelo se je, kot da smo na vrhu sveta. Vse gore so zgedale nižje. Mi smo bili najvišje... In ni besed, ki znale premeriti naše veselje! Zapeli smo „Angelovo česčenje“. Darovali smo se Bogu, se mu v pesmi zahvalili za preživetje intenzivne trenutke in v melodiji začutili Njegovo prisotnost. Zaželeli smo si, da bi bili tisti trenutki večni. Pogorje je bilo pobarvano v sončnih zarkih, Nahuel Huapi se je svetlo bleščal, kot da bi se veselil z nami.

„Zavriskaj in zapoj, preljubi hribove moj, ko boš od koč tol'ko preč, da te ne bodo čuli več... juhej juhej, hitimo na gore, kjer radost in veselje nam krepi srce!“

Za trenutek se spominjam vseh dogodivščin pod vrhom. Miško in Tone sta pogumno plezala po steni, prišla do klina in mislila varovati Bineta, ki bi prišel za njimi. KLIN! Klin se je iztaknil! - je kričal Miško na vse gło - Bine osupel. Na tistem klinu naj bi se držala vrv, ki bi ga varovala! Potem se je nemo smejal in se povrhu hecal! Oba sta potem varovala Bineta ki je pogumno in brez premislekov hitro plezal do njih. G. Boris pa je nato zabil klin, ki je varoval naslednjega plezalca.

Kar gledali smo se na vrhu in smejalo se nam je srce. Vsak je imel kaj povedati. Zanimiva pa je bila anekdota, ki smo jo vsi na tistem doživeli. Plezali smo po precej gladki steni - relativno malo pod vrhom - in se držali na klinu, medtem ko smo varovali ostale. Gledali smo gor... „verjetno je tam že vrh“, smo si mislili in motivacija nam je dala novih moči! Strmina je bila ostra - vsaj za naše pojme - na vrhu stene odrešenje, spodaj prepad, na sredi - na razpotju - pa mi. Imeli smo življenjski občutek: pred

Nad. na 4. str.

80 let Teološke fakultete

Najvišja in najpomembnejša slovenska cerkvena znanstvena ustanova - Teološka fakulteta Univerze v Ljubljani - je v ponedeljek, 22. februarja, dopoldne praznovala osemdesetletnico svojega obstoja in delovanja. To je neprecenljive vrednosti za slovenski narod, prav posebej njegovega vernega človeka, saj so se na njej izobraževali v teologiji, modroslovju in drugih vedah rodovi slovenskih škofov, duhovnikov, redovnikov, redovnic in laikov, ki so tisto, kar jim je ta častitljiva ustanova dajala, najprej živeli sami, nato pa posredovali drugim.

V veliki predavalnici Teološke fakultete je bila dopoldne slavnostna akademija. V uvodnem govoru je prof. dr. Anton Stres zgodovinsko orisal nastanek teološke fakultete, ki sovpada z nastankom ljubljanske univerze in je pravzaprav temelj in razlog, da je Ljubljana dobila univerzo. Štiridesetletna izključitev Teološke fakultete iz Univerze od leta 1952 do 1992 je bila neutemeljena in krivična. Razlogi za to so bili ideološki in politični in niso imeli ničesar opraviti z znanostjo, ki je edina naloga in pristojnost univerze.

Na slavnostni akademiji pa je spregovoril tudi prof. dr. Jože Mencinger, sedanji rektor ljubljanske univerze, ki je razpravljal o pomenu univerze v Ljubljani.

Slovesnost se je nadaljevala s slavnostnim predavanjem prof. dr. Janeza Juhanta, ki je imelo naslov „Relevantnost teologije v prostoru in času“. Dr. Juhant je orisal pomen teologije kot znanosti skozi zgodovino. Spregovoril je tudi o problemu možnosti teologije v sodobni družbi za katero je značilno, da jo obvladujejo mediji. Vse mrežne povezave so omrtvile odnose med ljudmi, kjer so si le še rivali na trgu, družba pa je utemeljena na prisili. Po dejavnosti politike se teh problemov premalo zavedamo in zaradi tega utegnemo postati lahek plen teh procesov. Teologija lahko pripomore k izboljšanju trenutnega stanja.

Za nas politične emigrante je pri tem vzpodbudno, da se je veliko profesorjev ljubljanske teološke fakultete rešilo z nami v svet in so se končno ustalili v Argentini, kjer je veliko let delovala Teološka fakulteta v izseljenstvu pod vodstvom pokojnega škofa dr. Gregorija Rožmana. Iz te fakultete je izšlo dokaj slovenskih duhovnikov, ki so delovali in še delujejo med nami izseljenci, v argentinski Cerkvi, v drugih južno in severno-ameriških državah, kakor tudi drugod po svetu in končno tudi v domovini. Zadnji slovenski duhovniki iz Argentine pa so se formirali na Teološki fakulteti v Ljubljani, kjer so bili mnogi odlikovani za svoj študij.

Zato pa le...

Nad. s 3. str.

nami še nepoznano, za nami prehojeno, poznano, a kdo bi sedaj šel rad nazaj? Vedeli smo, da gremo le naprej! In tam gori na vrhu naj bi bila tista „odrešilna ploščata miza ping-ponga“, kjer bi se srečali z ostalimi plezanci. A kaj? Ko smo prišli do tistega pseudo-vrha, smo kar vsi onemeli: prepad na ono stran! Kje so ostali, sem vprašala? Tam gori, je rekel Boris in mi pokazal še višjo skalo, kjer se seveda sploh ni videlo ostalih, le slišalo se je nekaj glasov! Tam je veljala le volja. Če so lahko vsi prišli do vrha, bom pa tudi jaz, sem si mislila. In tako sem se skobacala do vrha! Bogdan nam je potem pravil, da se vedno tudi sam prepričuje, ko pleza, da je on boljši kot gora in da jo mora premagati, ne pa gora njega.

Čisto pod vrhom, nekaj metrov, ko človek že brez moči le instinktivno pleza, smo zagledali vesel obraz Dinka. Vedno dobre volje in dobrohotno nam je tudi tokrat kazal pot. Verjetno je videl naše obupane obraze in hotel pomagati: „Tamle imaš 9 de Julio, stopi tja“. Mi pa iskali, kje naj bi bila ta avenija, kamor naj bi se oprli z nogo! In res, našli smo jo, bila je široka nekaj čez 20 centimetrov in dolga meter in pol! To je bila Dinkova 9 DE JULIO! In ko smo potem razmišljali, kje vse smo plezali, je bila ta stopnica res prava avenija!

Začela se je odiseja spuščanja po vrvi. Imamo jo v žepu, smo si mislili! Brez vsake treme smo lepo „abzajlali“. Ko pridem do prve postaje in kot po navadi ne vidim nobenega, vprašam Dinka, kje so ostali! Zasmije se mi in pravi: „Sedaj se šele začne!“ In res! Čisto navpični tridesetmetrski prepad je bil pod mano. Spuščali smo se med dvema stenama in se odbijali z nogami. Bilo je sijajno! Osmica je povečala trenje in spuščali smo se in uživali ob adrenalinu! Ko smo prišli do male police med dvema stenama - obvezno na vsaki strani prepad - smo se začeli spuščati, seveda privezani, po skalah. Boris nas je varoval vse. Kako je zmogel, to samo on ve! Ni bilo težko iti navzdol, pa vendar nam je vseeno srce zastajalo in čakali smo trdnih tal!

Ko smo prisli do „trdnih tal“ in lahko skakali, tekli in se premikali po volji, smo se spet čutili „kot doma“!!! Malicali smo in salama in sir še nikoli nista bila tako okusna v sendviču! Presrečni smo se vrnili v koč, kjer so nas sprejeli z občudovanjem, saj so nas opazovali že ves dan. Zanimivo se jim je zdelo, kako se mladi iz Buenos Aires upajo na take stene! Mi pa smo brez pomisleka vedno odgovorili: „Imamo s seboj Borisa in Dinka.“ In ni bilo treba večjih pojasnil!!!!

Proti večeru smo se vrnili v Bariloški stan. Po osvežilni prhi in čisti obleki smo zbrali ponovno energije in šli v mesto ter praznovali naš gorniški krst pozno v noč!

Miško varuje Toneta na Filo Norte Lopeza

Boj za razlaščeno premoženje

Manjka slovenski vladi samo politična volja?, se v izdaji 23. februarja sprašuje nemški dnevnik Frankfurter Allgemeine Zeitung, ki tokrat prinaša daljši članek v zvezi z razlaščenim premoženjem v Sloveniji.

Ali lahko od države reform pričakujemo, da bo povrnila premoženje, ki so ga odvzeli komunisti, in znaša petino nacionalnega premoženja? Ali je to sploh mogoče, glede na nacionalno premoženje, ki je sredi bolečega procesa transformacije in sploh ker to premoženje v nekdanji obliki največkrat sploh ne obstaja več? Ali je povrnitev moralna obveza, ki bi pomenila potegniti črto pod zlobno preteklostjo? Kajti niti demokratičnega pravnega sistema niti tržnega gospodarstva si ni moč predstavljati brez zaščite zasebnega premoženja. Ali je vrnitev premoženja sploh zapoved ekonomskega uma, saj pomeni prav okrepitev tistih dinamičnih meščanskih slojev, za čigar uničenje so se komunisti tako odločno potegovali? Ta vprašanja v zagrenjenosti ločujejo med seboj slaba dva milijona Slovencev. Osem let po razglasitvi samostojnosti (tudi) v majhni državi ob vzhodu Karavank, ki si prizadeva vstopiti v zvezo NATO in Evropsko zvezo, vrnitev premoženja še zdaleč ni končana, uvodoma

piše FAZ.

V sedmih letih naj bi glede na vrednost razrešili ravno 30 odstotkov vseh zahtev, šestino pa zavrnili. Zahteve brez konca in kraja potujejo med občinami in ministrstvom ali pa se kot na neobdelane na njih pozabi. „Stari tovariši“ pa so zahvaljujoč se svojim zvezam pri organih in podjetjih na področju vrnitve premoženja opazno uspešni, navaja FAZ.

Politično odgovornost za zavlačevanje vse do popolnega zastoja nosi premier Drnovšek, ki je aprila 1992 nadomestil Peterletovo vlado. Zadnji predsednik razpadle Jugoslavije in sedanji premier nove, demokratične Slovenije je izvajanje zakona o denacionalizaciji suspendiral pred parlamentom kar trikrat, piše FAZ in med drugim doda, da neodločenost zlasti pesti katoliško Cerkve, ki si prizadeva za vrnitev 50.000 hektarjev razlaščenih cerkvenih gozdov. Teoretično bi morali vrnitev premoženja v Sloveniji končati do leta 2000. Vendar v to ne verjame niti nekdanji predsednik ustavnega sodišča Šturm, ki ironično govori o kontinuiteti stare miselnosti v glavah mladih. Vrnitev premoženja bi pomenila konec gospodarske in politične moči nekdanjih komunistov, tega pa ne bodo dopustili.

Slovenska škofovska konferenca

Ob šesti obletnici samostojnosti Slovenske škofovske konference je predsednik Milan Kučan 25. februarja v Vili Podrožnik v Ljubljani priredil sprejem za visoke cerkvene dostojanstvenike. Udeležili so se ga tudi premier Janez Drnovšek, ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode, veleposlanik Svetega sedeža v Ljubljani in dekan diplomatskega zbora msgr. Edmond Farhat, bivši veleposlanik Republike Slovenije pri Svetem sedežu Štefan Falež, predsednik SKD Lojze Peterle in

druge osebnosti.

Sveti sedež je 19. februarja leta 1998 priznal samostojnost Slovenske škofovske konference. Od takrat naprej je Katoliška cerkev na Slovenskem dobila status krajevine Katoliške cerkve, ki je tudi v tem pogledu enakovredna drugim cerkvam v sodobnih državah, v katerih živijo katoličani. S to odločitvijo Svetega sedeža so v skladu s svojim notranjim (samoupravnim) redom svojo organizacijo zaokrožile tudi cerkvene ustanove na Slovenskem.

Slovenija in šport

BODENMAIS - Slovenski biatlonc Jože Poklukar je osvojil 11. mesto na tekmi evropskega pokala v Bodenmaisu na 10-kilometrski razdalji. Med mladinci je bil med Slovenci najboljši Davor Tratnjek na 18. mestu, edina predstavica ženskega spola Martina Mohorič pa je bila na 7,5 kilometra dolgi progi med mladinkami 20.

BUENOS AIRES, Argentina - Slovenski plavalec Igor Majcen se je izkazal tudi na tretji tekmi svetovnega pokala v daljinskem plavanju, saj se je spet uvrstil na stopničke. Na reki Paraná v Argentini je za Francozom Nicolasom Lecatom zasedel drugo mesto, družinski uspeh pa je s petim mestom dopolnil njegov brat Nace. Igor je po tretji tekmi prevzel vodstvo v skupnem seštevku, pred Špancem Davidom Meco Medino ima tri točke prednosti.

ROSARIO, Argentina - Igor Majcen se je tudi na zadnji tekmi ameriške turneje za svetovni pokal v daljinskem plavanju uvrstil na stopničke. Na 60-kilometrski preizkušnji na reki Paraná je s petimi urami in 53 minutami in 45 sekundami osvojil 3. mesto. Zmagal je Španec Medina (5:53,25) pred Francozom Lecatom (5:53,25). Omenjena trojica vodi tudi v skupnem seštevku svetovnega pokala. Medina je zbral 68 točk, Majcen 65 in Lecat 57.

MADRID - Najuspešnejša slovenska atletinja Brigita Bukovec je dosegla novo zmago. Tokrat je bila najboljša na mitingu v Madridu, kjer je 60 m z ovirami pretekla v 7,82 sekunde. Nigerijka Glory Alozie je

zaostala za stotinko sekunde, Kazahstanka Olga Šišigina pa za pet stotink. Nastopil je tudi Gregor Cankar v skoku v daljavo, ki nikakor ni uspel pravilno izvesti zaleta in je tekmovalje končal z zanj skromno razdaljo 775 centimetrov.

ROGAŠKA SLATINA - Zmagovalci teniškega turnirja Edina Lady's Open 99 v Rogaški Slatini (nagradni sklad 25.000 dolarjev) med dvojicami sta slovenski igralci Katarina Srebotnik in Tina Križan, ki sta v finalu s 7:5, 6:2 premagali bolgarsko-češko dvojico Svetlana Krivenčeva-Eva Martincova. Med posameznici je Čehinja Renata Kučerova premagala rojakinjo Radko Pelikanovo s 7:6 (0), 6:3.ST.

LJUBLJANA - Minister za okolje in prostor republike Slovenije Pavel Gantar je v intervjuju povedal, da je odločno proti načrtu o večnamenski tekmovalni stezi (v bistvu gre za avtomobilsko dirkališče). Zavzemala bi okoli 150 hektarjev površine na desni strani avtocestnega odseka med Divačo in Sežano. Tekmovalna proga, na kateri bi lahko prirejali tudi dirke formule ena, bi bila dolga 5.800 m.

AARE - Slovenska smučarka Špela Pretnar je zmagala na slalomu za svetovni pokal v Aareju in dosegla svojo drugo zmago v karieri po veleslalomu v Bormiu 1995. Drugo mesto je osvojila Norvežanka Trine Bakke z zaostankom 17 stotink, tretje mesto pa je Švedinja Anja Paerissoon (+0,25). Ostale slovenske smučarke so se odrezale nekoliko slabše.

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA - Slovenske železnice (SŽ) so lani prepele približno 14,4 milijona ton blaga, kar je za 0,2 % več kot v letu 1997. Število opravljenih netotonskih kilometrov (NTKM) se je v opazovanem obdobju povzpelo za 0,3 % na približno 2,9 milijarde. Lanski transportni prihodek SŽ je bil v primerjavi z letom prej višji za 8,6 %, poslovni načrt pa presežen za 3,1 %.

LJUBLJANA - V okviru akcije zbiranja finančnih prispevkov z imenom Nikoli nisimo sami '98 so v Rdečem križu Slovenije (RKS) s pomočjo številnih darovalcev lani zbrali toliko, da bodo omogočili tedensko letovanje 500 socialno ogroženim otrokom iz celotne Slovenije. Februarja bosta v Mladinskem zdravilišču in letovišču RKS Debeli Rtič letovali dve skupini otrok.

CELJE - S podelitvijo nagrad in predstavo *Bužec on, bušca jaz* so se v Slovenskem ljudskem gledališču Celje končali letošnji Dnevi komedije, osmi po vrsti. Letošnja zlahtna komedija je po odločitvi občinstva Vaja zboru Vinka Moederndorferja v režiji Francija Križaja ter izvedbi SLG Celje. Moederndorfer je postal tudi zlahtno komedijsko pero, in sicer za izvirno delo *Limonada slovenica*. Naslov zlahtnega komedijanta si je priigral Bojan Emeršič za vlogo Yvana v predstavi ART Yasmine Reza v režiji Žarka Petana ter izvedbi ljubljanske SNG Drame. Zlahtna komedijantka je po mnenju strokovne žirije Irena Varga z vlo-

čistilke Mare v predstavi Maister in Marjeta Toneta Partliča v režiji Maria Uršiča in izvedbi SNG Drame iz Maribora. Zlahtni režiser pa je Jaša Jamnik za režijo enodejanske Petra Barnesha pod skupnim naslovom Ni tako slabo kot zglada v izvedbi Primorskega dramskega gledališča Nova Gorica.

PARIZ, Francija - V Musée du Montparnasse so odprli razstavo del slovenskega slikarja Vena Pilon (1896-1970). Razstava ima naslov Veno Pilon, pogled Slovenca (Veno Pilon, regard d'un Slovene). Na razstavi do 1. avgusta letos bodo na ogled Pilonove risbe, grafike in fotografije, skupno 46 eksponatov, od tega 35 iz ajdovske zbirke, ostali pa iz družinske zbirke.

LJUBLJANA - Zadnja postavitev Hamleta Williama Shakespearea v ljubljanski Drami datira iz leta 1994, v soboto, 6. marca, pa bo doživela stoto ponovitev. Na tej predstavi obenem pričakujejo „preboj magične meje“ 40.000 gledalcev. S Hamletom bo Drama 27. decembra letos obeležila še en jubilej, namreč stoletnico prve postavitve te elizabetinske tragedije na gledaliških odrih na Slovenskem.

LJUBLJANA - Slovenske devizne rezerve so konec decembra lani znašale 4,766 milijarde dolarjev, kar je bilo manj od skupnega zunanega dolga države, ki je zadnji dan lani znašal 4,935 milijarde dolarjev. Večina skupnega decembrskega zunanjega dolga odpade na dolgoročni dolg.

PETEK, 19. marca:
Seja Medorganizacijskega sveta ob 20. uri na Pristavi.

SOBOTA, 20. marca:
Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja, ob 15. uri.

NEDELJA, 28. marca:
V Rožmanovem domu celovneva prireditve z mašo, blagoslov oljk in butaric ter skupnim kosilom.

ŽIV STIK

„Tvojo razglednico „pozdrav iz Argentine“ sem dala na vidno mesto. Večkrat na dan jo vidim in moja misel je pri tebi.“ (iz pisma od doma) Za največji praznik vstajenja, po stari slovenski navadi razveselimo svoje drage z voščilnicami. Že so na razpolago v slovenskih središčih, v Slovenski hiši, Slomškovem domu, SLOGI in drugod. Ohranimo živ stik!

Pisali smo pred 50 leti...

PREDPUSTNA IGRA V „SAN JOSE“

Za pustno nedeljo je „Igralska družina Narte Velikonja“ preskrbela za resnično lep in zabaven večer... Tokrat je režiser M. Willemart postavil na oder znano Molierovo komedijo „Scapinove zvijače“ po svoji modernizirani zamisli, to se pravi ne v zgodovinskih kostumih Molierove dobe, temveč z današnjimi rekviziti in v danšnji moderni dobi športa in aeroplanov.

V središču igre je Scapin, ki je v tej igri dobil novo razlago: če smo ga bili vajeni kot zlvenga spletkarja, je tu v liku J. Petriča dobil živo postavo in prepričujočo gesto blaziranega bonvivana, ki uživa v zapletih in se mu vse posreči. Težo večera je nosil ta lik, ki je dosegel aplavz pri odprti sceni...

Predstava je bila gotovo nadpovprečna in je že šla preko diletantizma... Čbčinstvo je predstavi z veliko napetostjo sledilo in uživalo... Želeti je samo, da se predstave začno ob napovedani uri in ne z velikimi zamudami.

Srečna zamisel pa je bila tudi, da je odmore napolnjeval komični spored: tako sta naravnost vžgala pevca Lipušček in Bras s petjem kupletov (policaj in pijanček, zlasti pa pesem o muchachu, vzeta iz našega novega miljeja!); pa tudi kvartet violine, kitare in harmonik, ki je v narodnih

nošah igral slovenske melodije. Brata Malgaj pa sta še posebej odigrala duet na harmonikah.

ZEMLJA V MISIJONIH

V nedeljo, 6. marca bo po maši v pisarni DS sestanek vseh onih, ki se zanimajo za nakup zemljišča v Misijonih in želijo po ugodnih pogojih priti do njega. Na razpolago je še večji kompleks zemljišča po \$62.50 ha. Vzeti pa je treba najmanj 50 ha. v dveh mesecih je treba plačati 40 odstotkov - drugače pa je treba plačati polovico zneska v 14 dneh, ostalo pa v 5 letih... Z nakupom zemlje najlažje oskrbi vsakdo varno naložbo svojega denarja in preskrbi svojo družino. Važno je to zlasti za vse tiste, ki se razumejo na kmetijstvo.

ZUPAN HERMAN KNJIGOVEZ

Vsakovrstna vezava knjig in molitvenikov. Lepa izbira albumov in spominskih knjig - vezanih in risanih (olje).

Solidne cene, točna postrežba!

NAROČILA

Vsako nedeljo pred cerkvijo na Belgranu pred in po sv. maši, ali pa LANIN 15 - Capital (Constitución).

Svobodna Slovenija, št. 9;
3. marca 1949

Obvestila

SOBOTA, 6. marca:
Sprejemni izpiti za 1. letnik Slovenskega Srednješolskega tečaja RMB ob 9. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 7. marca:
Tombola na Slovenski Pristavi v Castelarju ob 16.

ČETRTEK, 11. marca:
Seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije.

SOBOTA, 13. marca:
Slovenski Srednješolski tečaj: ob 15. uri v Slovenski hiši popravni in dpolnilni izpiti, vpisovanje in začetna sveta maša.

NEDELJA, 14. marca:
Začetna prireditve osnovnih šol ob 16. uri v Slovenski hiši

ČETRTEK, 18. marca:
Redni sestanek sanmartinske Lige žena mati.

Na severnem predmestju

Mnogo predvojnih naseljencev se je naselilo v okrožju severnega dela buenosaireškega predmestja. Marsikdo izmed njih je pomagal povojnim priseljencem do stanovanja v tem delu velenesta. Ko je leta 1950 bil imenovan za kaplana v Floridi Albin Avguštin, je kmalu začel na tankakšnji župniji s slovenskimi nedeljskimi mašami, po katerih so navadno imeli kratke prosvetne sestanke. Leta 1950 so ustanovili pododbor oz. krajevni odbor DS, kateremu je vsa leta predsedoval bivši ravnatelj ljubljanskega učiteljskega Ivan Prijatelj. Florida je tako postala versko in kulturno središče novih Slovencev na severnem predmestju Buenos Airesa. Do leta 1954 je tam deloval tudi osnovnošolski tečaj. Vendar so rojaki začeli graditi svoje hiše bolj po sosednjih naselbinah. Ko je bil leta 1954 Avguštin premeščen na drugo župnijo, so rojaki prenesli sedež svojega zbiranja v Carapachay, ker je bil ta kraj zanje bolj priročen. Tedaj je živel v okolici okrog 250 Slovencev (60 družin)... Začeli so misliti na nakup zemljišča, kjer bi si zgradili svoj Dom. To se je zgodilo aprila 1960. Kupno pogodbo sta podpisala Vinko Aljančič in Ivan Enidar. Načrte za Dom je napravil Vladimir Mazi... Ustanovni odbor je dal društvu ime „Slovenski dom v Carapachayu“ in določil namene društva: 1. povezovati slovenske rojake v tem okrožju; 2. buditi versko in narodno zavest; 3. gojiti srčno kulturo in družabnost; 4. nuditi medsebojno pomoč.

(ZBORNIK Zedinjene Slovenije, str. 554/555).

Knjigo lahko še vedno nabavite v pisarni ZS, v Slogi in pri poverjenikih.
Cena broširanemu izvodu \$ 80.- trdo vezanemu pa \$ 100.-
Dostavimo tudi po pošti. Priporočena poštnina za Argentino \$ 10.-;
za Ameriko \$ 45.-; za Evropo in ostali svet \$ 55.-

Slovenija moja dežela

Potica

Potice, kakršne poznamo danes, so le razvojna oblika nekdanjih potic, torej kolačev iz zvitega testa in z različnimi nadevi. Danes pečemo potice v glinastih in kovinskih pekačih, pred dobrimi dvesto leti pa so jih pekli neposredno v peči, in sicer kot kolače. Danes so potice dobile nekakšen „narodni“ predznak in se uveljavile kot stereotip za opredeljevanje „značilnih, tipičnih, starih“ narodnih jedi oz. sladice.

Bogastvo današnjih potic lahko vrednotimo po njihovih oblikah in nadevih. Po slednjem se tudi imenujejo. Tako poznamo

orehovo, rozinovo, makovo potico, špehovko ali ocvirkovo, pehtranovo potico in potice z drugimi zeliščnimi nadevi, potico s suhim sadjem, medeno, sirovo, marmelado, čokoladno itd. Posebno vrsto potice predstavlja pisan kruh, v bistvu potica, sestavljena iz treh vrst testa (ajdovega, pšeničnega, koruznega), zvita v klobčič in pečena. Z uporabo treh barv moke in s tem testa so tako ponaredili nadev, ki ga sicer ni bilo. Ta vrsta

potice - kruha je bila svojevrstna ilustracija ekonomskih in družbenih razmer v preteklosti. Pisan kruh je na marsikateri poroki nadomeščal pravo potico z nadevom.

Osebnosti

Krst: V cerkvi Marije Pomagaj je bila krščena v nedeljo, 28. februarja, Lucijana Petkovšek, hčerka inž. Janeza in ge. Ane Marije roj. Štefe; botra sta Ivan Petkovšek in Nežka Štefe; krstil je prelat Jože Škerbec.

Čestitamo!

Tridesetletni moški iz Slovenije s priporočili išče

stanovanje

pri slovenski družini

za dobo treh mesecev.

Plačilo po dogovoru.

Podrobnejše informacije v pisarni Zedinjene Slovenije, osebno ali po telefonu 4636-0841.

VSAK JE SVOJE SREČE KOVAČ!

Ključ do uspeha je v vaših rokah.

Sloga vam ponuja lepe prilike.

Ena teh je Karta Sloga.

Poleg mnogih ugodnosti še možnost udeležbe

pri nagradnem žrebanju za dve nagradi:

1. Letalska vozovnica in 1000 dolarjev.

2. Desetdnevne počitnice v Hanželičevem domu za dve osebi, v poletni sezoni.

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Mali oglasi

TURIZEM

el. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Almaguer 3351, 1. nadst. „F“, San Justo. Tel. 4482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 4696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga - Tel.: 4659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel/Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

3. marca 1999

1 dolar	174,44 SIT tolarjev
1 marka	96,96 SIT tolarjev
100 lir	9,79 SIT tolarjev

TRADICIONALNA TOMBOLA NA PRISTAVI

bo v nedeljo, 7. marca, ob 16. uri

1. dobitnik: računalnik
2. dobitnik: hladilnik s frizerjem
3. dobitnik: T.V. 20"

in še mnogo lepih in bogatih dobitkov.

Zelena Pristava vas vabi na uspešen začetek delovnega leta.
Rep. de Eslovenia 1851 - Castelar - Tel.: 4483-4528

Začetek slovenskih osnovnih šol

bo v nedeljo, 14. marca, v Slovenski hiši msgr. Antona Oreharja

ob 16. uri sv. maša na čast Svetemu Duhu

ob 17. uri v dvorani škofa Gregorija Rožmana spevoigra

SNEGULJČICA

Izvoja šolska skupnost Prešernove šole

Režija: Veronika Vivod, scena: Božo Urbančič, pri klavirju: Anka Savelli-Gaser

Vstopnina: prostovoljni prispevki. V veži pred dvorano bo razstava ročnih del in slik iz šolske kolonije.

Vabi šolski odsek Zedinjene Slovenije

ZAHVALA

Upravni odbor MUTUAL SLOGA se iskreno zahvaljuje vsem, ki so pokazali izredno solidarnost in pripravljenost za pomoč ob nesreči, ki je zadela našega člana Toneta Jermana, v nedeljo, 21. februarja t.l. Posebej velja naša zahvala in priznanje naslednjim: ga. Marija Zure Čečeva, dr. Hernán Molina in oskrbnik g. Aleks Ahčin.

Ko nas po eni strani vzpodbuja visok čut solidarnosti naših članic in članov, pa izrekamo naše sožalje družini pokojnega Toneta, kateri naj ti izrazi sočutja pomagajo spreti ta hud udarec z zaupanjem in vero.

Upravni odbor MUTUAL SLOGA

Začetek slovenskih šol

Balantičeva	20. marca ob 8.15
Rožmanova	13. marca ob 8.15
Jegličeva	13. marca ob 9.30
Baragova	13. marca ob 8.00
Prešernova	13. marca ob 8.30
Slomškova	13. marca ob 8.00
Jurčičeva	20. marca ob 8.30
Aljaževa	po dogovoru
Ciril Metodova	po dogovoru

Bog, naše upanje
in ljubezen

V neizmerni žalosti sporočamo prežalostno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je nenadoma zapustil v 37. letu starosti naš preljubi mož, ata, sin, brat, stric in svak

Tone Jerman

Iskrena hvala vsem, ki ste se poslovi od njega, ga kropili in zanj molili.

Posebna naša zahvala župniku slovenske fare v San Martinu Francu Šenku za daritev svete maše ob krsti, za vodstvo pogreba, molitve in poslovilne besede; g. Cerarju za asistenco.

Iskrena zahvala delegatu prelato Jožetu Škerbcu za molitve in tolažilne besede ob krsti.

Naša zahvala zdravniku dr. Hernanu Molini, ki mu je nudil prvo pomoč, ge. Mariji Zure Čeč, Aleksu Ahčinu in Jožetu Beltranu ter drugim.

Žalujoči: žena Veronika roj Petkovšek z hčerko Natalijo in sinom Pavlekom;

oče Ivan;

mati Ana roj. Vombergar;

brat Ivan;

brat Jože poročen z Marto roj. Rupnik in otroci: Martin, Damijan in Danijel;

tast Gabrijel Petkovšek z ženo Ireno; otroci Gabrijel

poročen z Moniko Pergar, hči Elizabeta

por. z Milošem Mavričem in otroci Matija,

Nadjica in Luka, ter hčerka Karolina,

in ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Slovenija, Moste pri Komendi

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211 Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153
-------------------------------	---

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-11) 4636-0841

Telefax: (54-11) 4636-2421

e-mail: esloveniau@impstat1.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 70; obmejne države Argentine 105 USA dol.; ostale države Amerike 120 USA dol.; ostale države po svetu 130 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires -

Argentina - Tel.: 4307-1044 - Fax: 4307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar

**Poravnajte
naročnino!**

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je 10. februarja t.l. po kratki bolezni Bog nepričakovano poklical k sebi našega ata in starega ata, gospoda

Andreja Drenika

Zahvaljujemo se prelato Jožetu Škerbcu za vse molitve, daritev svete maše in spremstvo na zadnji poti. Hvaležni smo g. Toniju Bidovcu, ki ga je obiskoval za prve petke in ga tako pripravil za večnost. Zahvala vsem, ki ste ga kropili, molili zanj in ga spremili na zadnji poti na pokopališče Villegas.

Žalujoči:

žena Antonija,

sin Andrej, snaha Marija,

vnuka Andrej in Tomaž,

sestra Stanka por. Puntar

nečakinje Verica, Danica in Minka ter ostalo sorodstvo

San Justo, Cerknica, Radovljica

Sporočamo vsem prijateljem in znancem, da nas je 19. februarja v 76. letu starosti zapustil naš dobri mož in oče

Jože Nagode

Zahvaljujemo se vsem, ki so ga prišli kropiti, posebno še prelato Jožetu Škerbcu za podelitev zakramentov in molitve pri pogrebu.

Prav lepa hvala prijateljem in sosedom za molitve v njegovi hudi bolezni, ki jo je vdano prenašal do zadnjega kot zvest domobranec in dober katoličan.

Za njim žalujejo:

žena Nada roj. Tomažič

sin Edvard z ženo Delio

hči Magda z možem Markom

vnuki Noelia, Fernando, Andrejka in Maksi

sestre Mici, Ivana, Roza in Francka

in ostalo sorodstvo

Buenos Aires, New Jersey (ZDA), Žibrshe pri Logatcu